

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, [REDACTED], чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења председника [REDACTED]. године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/16...2/23), у поступку вредновања радне успешности државног службеника, на седници одржаној дана 07.10.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба [REDACTED], ПОНИШТАВА решење председника [REDACTED] године и решава:

Вреднује се радна успешност државног службеника [REDACTED], која је током 2023. године обављала послове извршилачког радног места записничар у звању референт у [REDACTED], за период 01.01.2023. до 31.12.2023. године и утврђује да је „ПРЕВАЗИШАО ОЧЕКИВАЊА“.

Образложење

Решењем председника [REDACTED] године, радна успешност државног службеника [REDACTED], распоређене на радном месту „записничар“, у звању „референт“ у односу на захтеве за обављање послова радног места за период 01.01.2023. године до 31.12.2023. године, оцењује се, тако што се утврђује да је државни службеник „испунио очекивања“.

Против наведеног решења, државни службеник [REDACTED] је благовремено изјавила жалбу наводећи да остаје при наводима из претходне жалбе, с тим што додаје да се кроз сва решења којима је била незадовољна, повлачило решење о дисциплинском поступку где се наводи да није бележила стране по предметима и да је то био разлог за подношење дисциплинске пријаве. Истиче да никад ни председник суда ни судија [REDACTED] са којом је радила нису јој рекли да су незадовољни њеним радом, нити да је било ко у вези било чега опоменуо, нити питао у вези било којег проблема, ако га је било. Наводи да је председник суда знао да је она једино од записничара који су радили са судијама уносила таксе у систем и да то није за њу похвала, нити за друге проблем, што је по њој много значајније од бележења страна. Указује да су требали да имају у виду њене године старости и стаж и да јој председник суда промени радно место, на шта је он одговорио да нема положен стручни испит. Предложила је да Жалбена комисија судова преиначи ожалбено решење.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код свих разлога из образложења ожалбеног решења, с предлогом да се жалба одбије као неоснована.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба основана.

Према стању списка и образложењу решења, ожалбено решење донето је у поступку извршења решења Жалбене комисије судова [REDACTED] године, којим је поништено решење првостепеног органа [REDACTED]

[REDACTED]. године. У поновном поступку, првостепени орган је поступајући по смерницама Жалбене комисије судова, донео овде ожалбено решење, наводећи да је државни службеник [REDACTED], Годишњим распоредом за 2023. годину била распоређена да као записничар ради са судијом [REDACTED], као и годинама уназад, да је судија [REDACTED] која непосредно ради са њом и која има директан увид у резултате рада запослене попунила електронски образац број 4 тј. Извештај о вредновању радне успешности државног службеника на извршилачком радном месту. Оцењујући мерила за вредновање радне успешности именованог државног службеника, председник суда оцењује да је државни службеник [REDACTED], за период оцењивања од 01.01.2023. до 31.12.2023. године, испунио очекивања у остварењу годишњих циљева, јер је применом прописаних мерила за вредновање радне успешности по основу понашајних компетенција, вреднован са 136 бодова, односно применом прописаног пондера од 0,8, по том основу је вреднован са 108,8 бодова, док су резултати државног службеника, вредновани са 85 бодова, а применом прописаног пондера од 0,2, резултати рада су вредновани са 17 бодова, из чега произлази да збир вредновања радне успешности државног службеника укупно износи 125,8 бодова, па се рад државног службеника оцењује тако да се утврђује да је испунио очекивања. Председник суда је редовно контролишући рад запослених уочио пропусте у раду поједињих државних службеника, након чега је одржан састанак са свим државним службеницима и намештеницима запосленим у [REDACTED] на ком састанку је указано на пропусте, те је дат усмени налог запосленима да убудуће сличних пропуста у раду не буде. Дана 29.08.2023. године председник суда је издао и наредбу за записничаре о начину рада, обзиром да су неки пропусти наставили да се понављају. Обзиром да државни службеник [REDACTED] ни након поменутог састанка, а ни након издате наредбе није испуњавала своје радне обавезе у складу са Судским пословником, покренут је дисциплински поступак против запослене који још увек није окончан, што је све узето у обзир приликом оцењивања државног службеника. Првостепени орган је на основу члана 3, 5 став 1 и члана 33 у вези члана 7, 11 и 12 Уредбе о вредновању радне успешности државних службеника, члана 52 став 1 Закона о уређењу судова и члана 140 став 1 Закона о државним службеницима, цитирајући одредбе Закона о државним службеницима (члан 83 и 84) и члан 6 Уредбе о вредновању радне успешности државних службеника, одлучио као у диспозитиву решења.

Из пропратног дописа првостепеног органа од 04.10.2024. године, упућеног путем мејла Жалбеној комисији судова, којим је достављена комплетна документација, произлази да Годишњи циљеви за 2023. годину нису усвојени, а да је оцењивање вршено ценећи рад државног службеника из описа послова наведених у Правилнику о систематизацији радних места и у складу са обавезама из Судског пословника.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење незаконито, јер првостепени орган у поновном поступку није отклонио неправилности на које му је указано решењем Жалбене комисије судова број [REDACTED]. године, будући да првостепени орган и даље није спровео све фазе поступка вредновања радне успешности државног службеника прописане Уредбом о вредновању радне успешности државних службеника, која утврђује поступак, мерила и критеријуме вредновања радне успешности.

Сагласно наведеној Уредби („Сл. гласник РС“ бр. 2/2019...20/2022), доносилац Уредбе је експлицитно утврдио у Глави III - Поступак вредновања радне успешности, у оквиру које су прописане фазе поступка, рокови у којима се предузимају, одређене активности и начин спровођења сваке фазе поступка са циљем да рад државног службеника буде правилно вреднован, од чега зависе и његова друга права из радног односа. Разлог због чега жалиља за период од 01.01.2023. до 31.12.2023. године није правилно оцењена, налази се у чињеници да председник суда није поступио у складу са одредбама члана 13 став 1 тачка 1, члана 14 став 4 и члана 15 став 1 Уредбе, јер није донео акт - Годишњи циљеви за 2023. годину, што је предуслов за правилност даљег тока поступка вредновања рада државног службеника и оцене којом је вреднован њен рад у извештајном периоду.

Имајући у виду прописан хронолошки ред предузимања радњи у поступку вредновања и чињенице да акт о утврђивању Годишњих циљева за 2023. годину није донет до прописаног датума, по налажењу Жалбене комисије судова, свако накнадно доношење овог акта, након завршеног поступка вредновања радне успешности био би изнуђен акт, који је донет по налогу другостепеног органа (јер поступак вредновања радне успешности није спроведен у складу са Уредбом) и не може добити снагу правно ваљаног акта. Недоношењем акта - Годишњи циљеви за 2023. годину, од стране председника суда, на начин и време одређен чланом 14 и 15 Уредбе, нису створени предуслови за спровођење поступка вредновања рада жалиље, а жалиља у овом случају не треба да сноси последице оваквог поступања, односно непоступања председника суда, сагласно начелу *in dubio pro reo*. (одлука Уставног суда број: ГУз-156/2014 од 26.03.2015. године), јер би се на овај начин обесмислио циљ вредновања радне успешности државних службеника прописан чланом 82 Закона о државним службеницима. Поред наведеног, првостепени орган је доношењем оваквог решења учинио и битну повреду одредбе члана 141 став 4 Закона о управном поступку, јер образложење ожалбеног решења не одговара стању списка. Наиме, на страни 2., пасус 5. образложења, првостепени орган наводи да оцењујући мерила за вредновање радне успешности жалиље, да је оценио да је жалиља за наведени период од 01.01.2023. до 31.12.2023. године, испунио очекивања у остварењу годишњих циљева (која нису донета). Такође, не може се утврдити да ли је спроведена фаза завршног разговора између оцењивача и жалиље, будући да недостаје Записник о обављеном завршном разговору.

Полазећи од свега наведеног, Жалбена комисија судова је на основу одредбе члана 171 став 5 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а:

- [REDACTED] – 2 решења,
од којих један примерак уручити жалиљи
-Архива